ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ – ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΔΕΚΕΜΒΡΗ

Συγκέντρωση-Πορεία, ενάντια στης φύσης τη λεηλασία (Τετάρτη 11 Δεκέμβρη, 6.30μ.μ, Θησείο)

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Λεηλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Λεηλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω. Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφεί χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου αλλά και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων.

Λεηλασία και κερδοσκοπία η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού. Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της

ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ' εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ' όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στο λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

·ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ
·ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
·ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ-ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Ανταπόκριση από την Αντιφασιστική πορεία στην Μπολόνια στις 9/11/2024

Της Α

Χθες, 9 Νοεμβρίου 2024, καλέστηκε στην Μπολόνια μάζωξη του πατριωτικού δικτύου με κεντρικό σύνθημα: 'Riprendiamoci Bologna – Contro degrado, spaccio e violenza'. Την επιστροφή, δηλαδή, της κόκκινης πόλης στα χέρια των φασιστών, με στόχο να 'καθαρίσει' από την βρωμιά, την βία και την διακίνηση. Με την έννοια της βρωμιάς βέβαια, υπάρχει μία σύνδεση με το βαθύτερο μίσος που τρέφουν οι συγκεκριμένοι άνθρωποι για την αύξηση του προσφυγικού (και μεταναστευτικού) πληθυσμού που πάντα θα βρίσκει ένα σπίτι στην Μπολόνια και θέτονται στο στόχαστρο.

Εντός του φασιστικού μπλοκ πρωτοστατούσαν οι CasaPound, νεοναζιστική οργάνωση και πρώην πολιτικό κόμμα – οπαδοί του Μουσολίνι και νοσταλγοί της φασιστικής σφαγής που διαπράχθηκε στον σταθμό τρένων της Μπολόνια στις 2 Αυγούστου του 1980. Μία το λιγότερο ντροπιαστική διαδήλωση, στο κέντρο της πόλης και μάλιστα λίγα βήματα από τον συγκεκριμένο σιδηροδρομικό σταθμό, τον τόπο δηλαδή του τότε εγκλήματος.

ΠΟΙΟΣ ΟΜΩΣ ΕΔΩΣΕ ΑΔΕΙΑ ΣΕ ΤΕΤΟΙΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΑ ΝΑ ΠΑΡΕΛΑΣΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΑΤΕΡΜΟΝΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΡΟΥΣΗΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ;

Μα φυσικά η προοδευτική και αριστερή διοίκηση της πόλης. Τι ειρωνεία. Πόσο πια μπορεί η κυβέρνηση της Μελόνι να κατεδαφίσει κάθε ηθική αξία; Πόσο να ισοπεδώσουμε οτιδήποτε δεν θυμίζει την Ιταλία του Μουσολίνι;Φυσικά και μία τέτοια κίνηση δεν θα μπορούσε παρά να λάβει την απάντηση που της

άρμοζε. Χιλιάδες αντιφασίστ(ρι)ες βγήκαν στους δρόμους της πόλης για να δώσουν ένα ηχηρό μήνυμα. Ο φασισμός των εθνικιστικών ομάδων δεν θα παρελάσει στο κέντρο της πόλης. Η μεγάλη (από τις 2) αντιφασιστική μάζωξη ξεκίνησε από την Piazza Del Nettuno, μπροστά στο μνημείο των πεσόντων παρτιζάνων και έκανε τον γύρο της πόλης για να καταλήξει πανηγυρικά στο ίδιο σημείο, κάποιες ώρες μετά.

Παρά τις συγκρούσεις και όλες τις εντάσεις που ακολούθησαν μεταξύ αστυνομίας και αντιφασιστ(ρι)ών όταν τα 2 μπλοκ ξεκίνησαν να πλησιάζουν στο ύψος του Parco della Montagnola, το τελικό αποτέλεσμα ήταν να σταματήσει το φασιστικό μπλοκ να κινείται προς το κέντρο. Η πορεία τους δεν ολοκληρώθηκε. Το αντιφασιστικό μπλοκ, βρέθηκε αποκλεισμένο και περιτριγυρισμένο από τεράστιο όγκο αστυνομικών δυνάμεων εντός του πάρκου, αλλά συνέχισε να αντιστέκεται μέχρι να καταστήσει σαφές πως η φασιστική ύπαρξη και απειλή δεν έχει καμία θέση στους δρόμους της πόλης. Η Μπολόνια ήταν και θα παραμείνει μία πόλη εκ διαμέτρου αντίθετη σε τέτοιες ιδεολογίες. Ανήκει στους ανθρώπους και στην πολυμορφία της.

– ΜΠΟΛΟΝΙΑ ΠΟΛΗ ΚΑΘΑΡΗ ΑΠΟ ΦΑΣΙΣΤΕΣ!

– ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ.

– ORA E SEMPRE RESISTENZA!

Παραπομπές:

https://zic.it/lantifascismo-e-nelle-strade-assediata-la-sfilata-nera-di-patrioti-e-casapound/?fbclid=IwY2xjawGdkRpleHRuA2FlbQIxMAABHRgrdt1mbofqzk_0EfC4OwiZRyw3cx7Y93mS4AD8Ni4qVAitmfhxTfKfjg_aem_FlLq1TXBdtS6yN7Q7O7gsQ

Υλικό Βίντεο:

https://www.instagram.com/reel/DCL5b2FtvcF/?igsh=MXBnMTBpOGhvNG03aw%3D%3D&fbclid=IwY2xjawGdk8tleHRuA2FlbQIxMAABHYQjFrQR3Y6Bk5kaPL3a30G8qM7ELjbxuNwStcJ2f1LmFYtVjVVUPbuD5A_aem_IGyQGpYahVHT5uQAzSfagg

https://www.instagram.com/reel/DCKOJ6usppp/

Το Χρονικό των Ρατσιστικών πογκρόμ στην Αγγλία τον Αύγουστο κ η αντίδραση του Αντιφασιστικού κινήματος

Του Α.Χ.

Μετάφραση Ιωάννα Σπάη

Πηγή : Unicorn Riot

Μια βίαιη και ξενοφοβική φυλετική εξέγερση διέσχισε διαφορά μέρη της Αγγλίας από τις 30 Ιουλίου έως τις 7 Αυγούστου. Τα θανατηφόρα μαχαιρώματα τριών κοριτσιών στις 29 Ιουλίου στο Σάουθπορτ χρησιμοποιήθηκε από την ακροδεξιά ως δικαιολογία για να εξαπολύσουν το μίσος τους στους δρόμους του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η παραπληροφόρηση, οι εικασίες κι οι λαθεμένοι ισχυρισμοί για την εθνικότητα, θρησκεία και το μεταναστευτικό καθεστώς του επιτιθέμενου δημιούργησε ένα λανθασμένο αφήγημα ότι ο δολοφόνος ήταν Μουσουλμάνος, αιτών άσυλο ο οποίος είχε καταφτάσει πρόσφατα στην Αγγλία με πλοίο.

Ακόμα κι όταν αποκαλύφθηκε η αλήθεια ότι ο ύποπτος ήταν ένας 17χρονος Χριστιανός γεννημένος στο Κάρντιφ, οι ταραχοποιοί- υπό το πρόσχημα αφρικανών του ριζών – διεύρυναν τις επιθέσεις τους στους μη λευκούς και τις μειονότητες.

Χρονοδιάγραμμα των επιθέσεων:

30 Ιουλίου: Οι επιθέσεις ξεκίνησαν στο Σάουθπορτ όταν περίπου 70 άνθρωποι, οι οποίοι αρχικά μαζεύτηκαν έξω από το τζαμί, σύντομα έγιναν εκατοντάδες και ξεκίνησαν να επιτίθενται στο τζαμί με πέτρες κι άλλα βλήματα.

31 Ιουλίου: Βία εξαπολύθηκε στο Λονδίνο, το Άλντερσοτ, το Μάντσεστερ και το Χάρτπουλ καθώς ξενοδοχεία που φιλοξενούσαν αιτούντες άσυλο δέχτηκαν επίθεση μεταξύ και άλλων στόχων.

2 Αυγούστου: Ταραχοποιοί επιτέθηκαν σε μη λευκούς ανθρώπους και συγκρούστηκαν με την αστυνομία στο Σάντερλαντ και το σαββατοκύριακο που ακολούθησε ήταν το ζενίθ της φασιστικής εξέγερσης.

3 Αυγούστου: Υπήρξαν ταραχές και ρίψεις βομβών μολότοφ στο Μπρίστολ, Μπέλφαστ, Χαλ, Λιντς, Μάντσεστερ και Στοουκ-ον-τρεντ. Μια βιβλιοθήκη κάηκε στο Λίβερπουλ και στο Μπλακπουλ πανκιά πηγαίνοντας σε φεστιβάλ μουσικής αντιμετώπισαν τους ρατσιστές ταραχαποιούς.

4 Αυγούστου: Ρατσιστικός όχλος εμφανίστηκε στο Γουέιμουθ, Τάμγουορθ, Μπόλτον, Μίντλεσμπρο με κουκουλοφορεμένους φασίστες σπάζοντας παράθυρα των σπιτιών μεταναστών και φωνάζοντας ρατσιστικά συνθήματα. Στο Ρόθερχαμ, ο όχλος προσπάθησε να στραφεί στους αιτούντες άσυλο που διέμεναν σε μια αλυσίδα ξενοδοχείων και προσπάθησαν να τους κάψουν ζωντανούς.

5 Αυγούστου: Οι τελευταίες σοβαρές ταραχές εμφανίστηκαν στο Μπέλφαστ, το Νταρλινγκτον, το Μπέρνλεϊ, το Πλίμουθ και το Μπέρμιγχαμ.

6 Αυγούστου: Η κατάσταση γρήγορα αποκλιμακώνεται.

7 Αυγούστου: Αντιφασιστικές κινητοποιήσεις προκύπτουν σε όλη την Αγγλία.

Ακροδεξιές συνομωσίες, Ταραχοποιοί και Ζιονιστές-Φασίστες.

Το ακροδεξιό αφήγημα που πυροδότησε τις ρατσιστικές ταραχές έχει κοινά χαρακτηριστικά της λευκής υπεροχής -κατά της μετανάστευσης και της πολυπολιτισμικότητας. Αυτό το ξέσπασμα επιθέσεων του όχλου πήραν μια μορφή κατά του κατεστημένου, μέσω του ευρωσκεπτικισμού και της θεωρίας της νέας τάξης πραγμάτων συσχετιζόμενη με το μύθο της χαμένης εθνικής

υπερηφάνειας.

Ρατσιστικές θεωρίες όπως η “Μεγάλη Αντικατάσταση” και “ο εκφυλισμός του Δυτικού Πολιτισμού” είναι σημαντικοί πυλώνες για την υποστήριξη αυτής της ατζέντας. Μουσουλμάνοι, μη λευκοί, μετανάστες, εκτρώσεις, έμφυλοι αγώνες και παρόμοια άλλα θέματα δαιμονοποιούνται και παρουσιάζονται ως τη woke κουλτούρα και ισχυρίζονται ότι είναι ένοχοι για την οικονομική ύφεση μεγάλων μερών της Βρετανικής κοινωνίας, η οποία στην πραγματικότητα έχει φτάσει στο ναδίρ εξαιτίας της φτωχοποίησης και του κοινωνικού κανιβαλισμού των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και των αποσυντιθεμένων κοινωνικών δεσμών.

Αυτή η εκρηκτική μίξη, που εξαπλώθηκε από τα mainstream μέσα με καμία εναλλακτική, πάνω από τη τελευταία δεκαετία, έχει διαμορφώσει έναν ατομικιστικό μηδενισμό. Ιδιαίτερα ευαίσθητη είναι η νεολαία της Ευρώπης, η οποία προσπαθεί να γεμίσει το κοινωνικοπολιτικό κενό ενώ υποστηρικτές του φυλετικού πολέμου όπως ο Nigel Farage, Tommy Robinson κι ο Έλον Μασκ προκήρυξαν ότι “ο εμφύλιος πόλεμος είναι αναπόφευκτος” στο X, πρώην Twitter, την επομένη του μαχαιρώματος των τριών κοριτσιών.

Ο Ρόμπινσον έγραψε στα κοινωνικά του δίκτυα : **“Κανείς δεν μπορεί να πει ότι δεν προειδοποιήθηκε”**. Έχω προειδοποιήσει σχετικά με αυτό εδώ και χρόνια.” Ο Ρόμπινσον είναι συνιδρυτής της EDL, μιας οργάνωσης στα έμπροσθεν των ακροδεξιών κινητοποιήσεων στην Αγγλία για πάνω από την τελευταία δεκαετία και ένας ιδιαίτερος υποκινητής ταραχών.

Ακόμη κι αν οι ακροδεξιές ομάδες που συγκεντρώθηκαν προσπάθησαν να αποφύγουν την ευθύνη για τις ταραχές και προσπάθησαν να κρυφτούν πίσω από αυθόρμητη μη οργανωμένη προσέγγιση όχλου έτσι ώστε να μην αντιμετωπίσουν τις συνέπειες, ο Ρόμπινσον κι η ισλαμοφοβική EDL είχαν την μεγαλύτερη επίδραση στα καλέσματά τους. Οι “συμμορίες του Ρόμπινσον” ήταν μια έκφραση, ευρέως γνωστή, για να ορίσουν αυτούς τους όχλους κατά τη διάρκεια της εβδομάδας των ταραχών.

Ο Ρόμπινσον είναι επίσης συνδεδεμένος με την Ισραηλινή ατζέντα τόσο στην Αγγλία όσο και στις ΗΠΑ. Ο EDL συνεργάζεται με το ισλαμοφοβικό JDL στην Αγγλία, που έχει ιδρύσει ο φασίστας Ισραηλινός Μειρ Καχαν, ο οποίος υποστήριξε τον πλήρη αφανισμό, εκτοπισμό και εθνική κάθαρση της Παλαιστίνης.

Ο Ρόμπινσον είναι επίσης συνδεδεμένος με το ίδρυμα Quilliam, ένα ακροδεξιό think tank που τώρα έχει κλείσει, το οποίο έχει παράσχει λίστες από "εξτρεμιστές μουσουλμάνους" στη Βρετανική Κυβέρνηση κι ιδρύθηκε από οργανώσεις, που επένδυσαν σε παράνομη κατασκευή Ισραηλινών εγκαταστάσεων κι υποστήριξαν οικονομικά τους Φίλους του IDF. Οι διασυνδέσεις του με Αγγλοσαξονικές και Ζιονιστικές φασιστικές ομάδες διεθνώς έριξαν φως στην παγκοσμιοποίηση της Ισλαμοφοβίας και του ρατσισμού.

"Αυτό που έχουμε δει είναι ότι ακροδεξιοί influencers πυροδοτούν μια ρατσιστική μειονότητα αυτής της χώρας με στόχο τη βία κατα Μουσουλμάνων και προσφύγων." είπε ο Άλεξ Ρόμπερτς, οικοδεσπότης του podcast για την ακροδεξιά, "12 Rules for What".

Μια δηλητηριώδης μίξη από ξενοφοβία, που σιγομαγειρευόταν για χρόνια, όπλισε τα χέρια των ταραχοποιών. Ο Ρόμπερτς είπε, **"περισσότερο από ποτέ, αυτή ήταν η έκφραση μιας μετα-οργανωτικά ακροδεξιάς, που δεν διευθυνόταν από καμία οργάνωση. Αυτό το έκανε δύσκολο στους αντιφασίστες να απαντήσουν, επειδή είναι δύσκολο να καταλάβουμε που ένα ακροδεξιό κάλεσμα θα κερδίσει δημοτικότητα από τα ακροδεξιά ον-λάιν πλήθη."**

Αντιρατσιστές κατακλύζουν τους δρόμους ανά τη χώρα.

Το πολυπρόσωπο αντιρατσιστικό κύμα το οποίο εν τέλει κατέκλυσε πόλεις σε όλη την Αγγλία στις 7 Αυγούστου ξεπέρασε τα πολιτικά ιδεώδη και εισήγαγε ένα σώμα κοινοτήτων, μεταναστών και συμμοριών του δρόμου ως ένα ενωμένο αντιφασιστικό μέτωπο. Αυτό το νέο σημείο ανάφλεξης προστίθεται στην πολιτική κληρονομιά δράσεων κι αγώνων κατά του ρατσισμού ενώ διαφέρει από το παραδοσιακό, απομονωμένο πολιτικό ακτιβισμό.

“Αυτό ήταν από τα χειρότερα ξεσπάσματα ρατσιστικών ταραχών για πάνω από έναν αιώνα.” δήλωσε ο Ρόμπερτς και “ **οι μεγάλης κλίμακας αντιφασιστικές κινητοποιήσεις έφεραν στο προσκήνιο περισσότερη αυτοπεποίθηση. Καθοδηγούνταν από την αποστροφή της ρατσιστικής βίας κι επιθυμίας με σκοπό την υπεράσπιση των κοινοτήτων.”**

Πολλοί συμμετέχοντες των αντιρατσιστικών συγκεντρώσεων σημείωσαν ότι πιστεύουν ότι η χρονική στιγμή των ταραχών χρησιμοποιήθηκε επίσης ως ένας τρόπος να καταστρέψουν την αποτελεσματικότητα των συνεχών πορειών υπέρ της Παλαιστίνης που συγκέντρωσαν μαζικά τους ανθρώπους στους δρόμους.

Και όπως ο Ρόμπερτς σημειώνει **“ οι ακροδεξιοί κατά κόρον κράτησαν απόσταση κατά τη διάρκεια των μεγάλων κινητοποιήσεων “** πράγμα το οποίο τον οδήγησε να καταλήξει ότι **“οι αντιφασίστες χρειάζεται να είναι περισσότερο οξυδερκείς σε αυτό που χτίζουν, να χτίσουν ένα κίνημα με προοπτική.”**

Ένας διοργανωτής από τους Hackney Anarchists με το ψευδώνυμο Blade Runner, περιέγραψε στο Unicorn Riot τι έζησαν στους δρόμους του Λονδίνου κατά τη διάρκεια των ταραχών και το πολιτικό κλίμα μέχρι τη πρώτη εβδομάδα του Αυγούστου.

“Μερικοί από εμάς από την τοπική συλλογικότητα αποφάσισαν να παρευρεθούν στο Trans Pride, οργανώνοντας τη δική μας περιφρούρηση για να έχουμε το νου μας στους φασίστες. (Το Trans pride έλαβε χώρα στην καρδιά του Λονδίνου στις 27 Ιουλίου, 3 μέρες πριν ξεκινήσουν οι ταραχές) Η πορεία ήταν κι αυτή τη χρονιά μαζική και δεν ανησυχούσα ιδιαίτερα για τις εκδηλώσεις Ρόμπινσον στην πλατεία Τραφαλγκαρ εξαιτίας της μαζικότητας της πορείας. Αργότερα έμαθα από κάποιον από την συλλογικότητά μου ότι η διαδρομή της πορείας έπρεπε να αλλάξει σε συνεργασία με τις αρχές ώστε να αποφευχθεί να συμπέσει με τις εκδηλώσεις Ρόμπινσον, που επίτηδες διοργανώθηκαν για την ίδια μέρα και τοποθεσία (πλατεία Τραφαλγκαρ). Μετά διαβάσαμε στις ειδήσεις ότι στην πορεία συμμετείχαν 55.000 άνθρωποι, ενώ στις εκδηλώσεις Ρόμπινσον περίπου 15.000. Παρόλο που οι φασιστικές εκδηλώσεις είχαν πλήρη κάλυψη από τον Τύπο για αρκετές μέρες, μαζί με μια αξιοθρήνητη συμμετοχή 5.000 αριστερών που οργανώθηκε από το απεχθές SWP και το μέτωπό τους Ενάντια στο Ρατσισμό, το Trans Pride αγνοήθηκε ευρέως από τις ειδήσεις με μόνο σύντομες αναφορές.”

Σύντομα, διαδόθηκε η είδηση ότι αυτές οι φασιστικές ταραχές γίνονταν σε όλο το Ηνωμένο Βασίλειο. Σε ελάχιστες περιπτώσεις, οι αντιπαραθέσεις με αντιφασιστικές ενέργειες φάνηκαν να ευνοούν τους φασίστες, κάτι που δυσκόλεψε κάποιους. Αμέσως μετά, άρχισαν συζητήσεις στην τοπική μου συλλογικότητα σχετικά με την οργάνωση είτε τοπικά είτε σε συντονισμό με άλλες ομάδες. Ακούσαμε ότι η Συνέλευση Antifa του Λονδίνου

αντιμετώπιζε εσωτερικά ζητήματα και ίσως να μην μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, κάτι που λίγο πολύ επιβεβαιώθηκε αργότερα από την απουσία τους από τη διοργάνωση.Ανακοινώθηκαν πολλές τοπικές συνελεύσεις και η ομάδα μας αποφάσισε να χωριστεί σε δύο ή τρεις για να παρευρεθεί σε όλες. Πήγα με μερικούς άλλους σε μια συνέλευση στο Βόρειο Λονδίνο, όπου υπήρχε ευρέως διαδεδομένη υποψία φασιστικής διείσδυσης λόγω της είδησης ότι μια ομάδα συνομιλίας του Signal είχε παραβιαστεί. Η συνάντηση ήταν χαοτική και τελικά αντιπαραγωγική, έληξε σε λιγότερο από 90 λεπτά λόγω περιορισμών χώρου, χωρίς να ληφθούν αποφάσεις παρά μόνο να ακολουθηθεί το σχέδιο που είχαν θέσει οι συνήθεις ομάδες της αριστερής πρωτοπορίας. Διοργανώθηκαν αρκετές αντιδιαδηλώσεις για να απαντήσουν στις πολυάριθμες τοποθεσίες όπου οι φασίστες είχαν ανακοινώσει ότι θα διαμαρτυρηθούν κατά των εγκαταστάσεων υποστήριξης της μετανάστευσης. Παρακολούθησα το μεγαλύτερο με ανθρώπους από την τοπική μου συλλογικότητα και δεν υπήρχαν εκδηλώσεις, ούτε εμφανίσεις φασιστών πουθενά».

Μια συμμαχία ομάδων κατά του gentrification παρείχε μια δήλωση που συνοψίζει τη λευκή υπεροχή ως τη ρίζα που γέννησε τους ρατσιστικούς όχλους ενάντια στους μετανάστες που δημιούργησαν «**ακμάζουσες τοπικές οικονομίες σε όλο το Λονδίνο και σε ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο**».

Είπαν ότι η κοινοτική άμυνα είναι μια πράξη συλλογικής φροντίδας και ότι μια «**συνεχιζόμενη φασιστική εξέγερση**» είναι αναπόφευκτη «**μέχρι να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά η ανισότητα, έως ότου οι επενδύσεις σε υποβαθμισμένες γειτονιές αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η εργατική τάξη και έως ότου οι γειτονιές μας δεν ξεπουληθούν πλέον από τους κράτος σε επενδυτές ακινήτων».**

Ένα μέλος της συμμαχίας, ο Kernow Goldfinger, τόνισε στη δήλωσή του ότι «**η άμυνα και η ανθεκτικότητα της κοινότητας βρίσκονται στο επίκεντρο αυτού που κάνουμε. Οι πρόσφυγες αξίζουν να ενσωματωθούν σε προϋπάρχουσες κοινότητες, αντί να εξαναγκάζονται σε φορτηγίδες φυλακών και ερειπωμένα**

ξενοδοχεία, να υποβάλλονται σε κρατική βία και να κινδυνεύουν από ρατσιστικές επιθέσεις όχλου. Οι αυστηρότερες ποινές, τα γρήγορα δικαστήρια, η αυξημένη αστυνομική καταστολή και η επιτήρηση δεν θα βοηθήσουν κανέναν και φοβόμαστε ότι αυτά σύντομα θα στραφούν στις κοινότητές μας και σε όσους αγωνίζονται για ένα καλύτερο μέλλον».

Τουλάχιστον 1.280 άτομα συνελήφθησαν και 796 άτομα κατηγορήθηκαν για συμμετοχή στις ταραχές. Ένα 12χρονο αγόρι στο οποίο δόθηκε εντολή παραπομπής για 12 μήνες ήταν το νεότερο άτομο που καταδικάστηκε στην Αγγλία. Η μεγαλύτερη ποινή ήταν 9 χρόνια που επιβλήθηκε σε έναν 27χρονο στο Ρόδερχαμ για βίαιη αναταραχή, οπλοκατοχή σε δημόσιο χώρο και απόπειρα εμπρησμού με σκοπό να θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του. Οι περισσότερες από τις ποινές ήταν κατά μέσο όρο 24 μήνες για βίαιη διαταραχή.

Σε απάντηση στις ταραχές, το κράτος ξεκίνησε έναν κατασταλτικό νέο νόμο που ονομάζεται Εθνικό Πρόγραμμα Βίαιων Διαταραχών. Οι υπερασπιστές της πολιτικής ελευθερίας και οι αντιφασίστες ισχυρίζονται ήδη ότι αυτός ο νέος νόμος θα στραφεί εναντίον των κοινοτήτων και των μειονοτήτων που υποτίθεται ότι προστατεύει.

Μια ευρέως διαδεδομένη άποψη στο Λονδίνο είναι ότι η καταστολή και οι συλλήψεις από το κράτος εναντίον ακροδεξιών ρατσιστών δεν είναι το φάρμακο για τη θεραπεία του ρατσισμού. Η μαζική εκροή κόσμου στους δρόμους την Τετάρτη 7 Αυγούστου έδειξε ότι η αυτοοργάνωση και η αυτοαντοχή είναι μια ξεκάθαρη επιλογή πέρα από ατομικές αλήθειες και ο αγώνας δεν αφορά προσωπικούς ανεμόμυλους, αλλά για μια συλλογική ικανότητα να είσαι παρών ακόμα και στα πιο σκοτεινά ώρες.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ – ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ

ΑΤΤΙΚΗ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Αλτάι – Εξάρχεια, Θεμιστοκλέους 65
- Κινηματικό βιβλιοπωλείο Λούθιο – Εξάρχεια, Οικονόμου 6
- Περίπτερο πλ. Εξαρχείων – Στουρνάρη και Σπ. Τρικούπη
- Closer Bbooks Coffee And More Εξάρχεια – Θεμιστοκλέους 74
- Εναλλακτικό Βιβλιοπωλείο – Εξάρχεια, Θεμιστοκλέους 37

- Βιβλιοπωλείο Κομπραί – Εξάρχεια, Διδότου 34
- Κατάστημα Ψιλικών-Εντύπων – Εξάρχεια, Βαλτετσίου 51
- Αυτοδιαχειριζόμενο Καφενείο Σκάλα – Εξάρχεια, Κωλέττη 29
- Βιβλιοπωλείο Ναυτίλος – Εξάρχεια, Χ. Τρικούπη 28
- Βιβλιοπωλείο Πολιτεία – Ασκληπιού 1-3
- Βιβλιοπωλείο Πρωτοπορία – Γραβιάς 3
- Βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης – Κυψέλη, Φωκ. Νέγρη 61
- Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο "Λαμπηδόνα" – Βύρωνας, Άλσος Αγ.Τριάδας
- Υπόστεγο – Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Αργυρούπολης – 25ης Μαρτίου 38
- Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης – Κεφαλληνίας 14

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο – Βασ. Γεωργίου & Μπιζανίου

- Ακυβέρνητες Πολιτείες Συνεργατικό Βιβλιοπωλείο-Καφέ – Αλεξάνδρου Σβώλου 28
- Belleville sin patron Συνεργατικό Καφέ Μπαρ-Βιβλιοπωλείο – Φιλίππου 80-82
- Βιβλιοπωλείο Το Κεντρί – Δημητρίου Γούναρη 22
- Πολιτικός Χώρος Διαρκή Αγώνα – Γκαρμπολά 12
- Α.Σ. Απάλευτος – Βαρβάκη 4
- The Lab Tshirt – Α. Παπαναστασίου 24
- Κατάληψη Φάμπρικα Υφανέτ – Ομήρου & Περδικα

ΠΑΤΡΑ

- Αυτοδιαχειριζόμενος χώρος Επί τα Πρόσω – Πατρέως 87

ΑΜΟΡΓΟΣ Επικοινωνήστε με τη σελίδα μας στο FB η στο email : **periodikobabylonia@gmail.com**

ΑΓΡΙΝΙΟ

- Α.Α.Σ.Α. Ασαλάγητος – Πλατεία Λουριώτου
- Σείριος-Εναλλακτικό Καφενείο – Πάνου Σούλου 3
- Συνεταιριστικό Καφενείο Ακροβάτης – Καραϊσκάκη 16
- Βιβλιοπωλείο Επίκουρος – Σουλίου 34-36
- Η Λέσχη του Βιβλίου – Αναστασιάδη 2
- Βιβλιοπωλείο Αγαύη – Καραπαπά 16

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

- Α. Σ. Φουρτούνα – Βυζβυζή 42

ΒΟΛΟΣ

- Στέκι Μεταναστών – Λαχανά 48

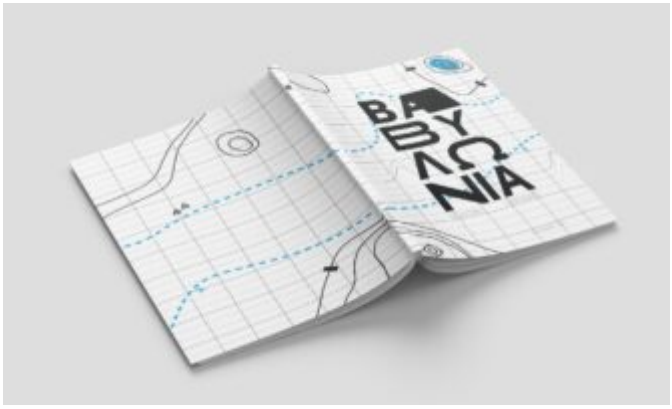
ΗΡΑΚΛΕΙΟ

- Βιβλιοπωλείο Αναλόγιο – Ρούσσου Χούρδου 8

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

- Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Αλιμούρα – Αραβαντινού 6
- Συνεργατικό Καφενείο Αυτουργός – Κατσαρή 11

- Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης – Πυρσινέλλα 11

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

- Κοινωνικός Χώρος Αλληλεγγύης και Αγώνα

ΚΩΣ

- Κοινωνικός χώρος Μανδηλαρά 32

ΛΙΒΑΔΕΙΑ

- Στέκι Ρήξης Λιβαδειάς – Πλατεία Ταμπάχνας

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

- Κατάληψη στο Μπίνειο

ΡΟΔΟΣ

- Κινητό κινηματικό Βιβλιοπωλείο Άγρωστη

ΤΡΙΚΑΛΑ

- Ανάρες Ελευθεριακή Συνέλευση Rossonero – Αμαλίας 18

ΧΑΝΙΑ

- Κατάληψη Rosa Nera

Πολιτικό περιοδικό ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Επικοινωνία:

Mail: **periodikobabylonia@gmail.com**

Facebook : periodikobabylonia

Κάλεσμα για την συγκρότηση αντιφασιστικού μπλόκ-13/09(Ιωάννινα)

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
Διανύουμε μια εποχή, όπου η καταδίκη της Χρυσής Αυγής έφερε μια μεγάλη νίκη για το κοινωνικό αντιφασιστικό κίνημα, ταυτόχρονα όμως οδήγησε στη μετάλλαξη του τρόπου με τον οποίο η φασιστική απειλή εκφράζεται. Στην θέση τον ταγμάτων εφόδου, μπήκαν οι “σοβαρές” κοινοβουλευτικές ομάδες με τις γραβάτες και τα κοστούμια. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι πρέπει να καθησυχάσουμε, η αλλαγή μορφής του φασισμού θα πρέπει να μας βρει έτοιμους και έτοιμες να τον αντιμετωπίσουμε.
Το δικό μας σκεπτικό, είναι ότι ο αντιφασίσμος πρέπει να εκφράζεται με πλατιά αντιφασιστικά μέτωπα. Θεωρούμε, επιτακτικής σημασίας το να μπορέσουμε να βρεθούμε και να ζυμωθουμε με κάθε άνθρωπο που θεωρεί τον εαυτό του αντιφασίστα, για να καταφέρουμε να δημιουργήσουμε μια μαζική αντιφασιστική πορεία στις 18/09, με ένα κοινό μπλόκ και στη συνέχεια, να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας με περισσότερες αντιφασιστικές δράσεις.
Γι’αυτό, καλούμε σε ανοιχτή συνέλευση για την συγκρότηση αντιφασιστικού μπλοκ, την Παρασκευή 06/09, στις 19:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Τσιριγώτη 14, εντός στοάς σκόρδου).
ΜΑΖΙΚΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ
Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Η Τελετή έναρξης αλλά και λήξης χωρίς citius altius

fortius στο Παρίσι

Του Νώντα Σκυφτούλη

Προβλέψιμες θα ήταν οι τελετές των Ολυμπιακών Αγώνων στα Βαλκάνια. Οι Έλληνες καλλιτέχνες θα ξεκίναγαν από αρχαία Ελλάδα, οι Αλβανοί από τους Ιλλυριούς, οι Βούλγαροι από τους θράκες, οι Ρουμάνοι από τους Δάκες και πάει λέγοντας. Οι Γάλλοι δεν έκαναν αυτό γιατί η κοινωνία τους παράγει δημιουργεί και γράφει ιστορία και δεν ζει αγκαλιά με σπασμένα αγάλματα και με τα όποια μεγαλεία του παρελθόντος και αυτή η διαπίστωση είναι αποδεκτή από όλους. Έκαναν λοιπόν τελετές με συνέπεια να εξαγριώσουν πολύ κόσμο και κυρίως αυτούς που ονειρεύονται παλινόρθωση των παραδοσιακών αξιών σημασιών ρόλων σχέσεων κλπ

Από την κόλαση που βρίσκεται η Λένι Ρίφενσταλ θα είδε την τελετή έναρξης των αγώνων στο Παρίσι και σίγουρα θα έφτυσε μέσα στο φλεγόμενο καζάνι που βρίσκεται για την ατυχία της, με την ευκαιρία που τις δινόταν να καταγγείλει την εικόνα παρακμής του δυτικού αστικού-εβραϊκού πολιτισμού. Με καλλιτεχνικό τρόπο φυσικά θα το έκανε. Επεκτείνοντας το ντοκιμαντέρ “Olympia” με αποσπάσματα σωμάτων της Γαλλικής τελετής για να δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στα Άρια σώματα και στο citius altius fortius που οι Γάλλοι είναι αλήθεια το παράκαναν στην απαξίωση του κεντρικού αυτού ολυμπιακού μότο.

Αλλά με τα Αν ιστορία δεν γράφεται. Στον αισθητό κόσμο ανέλαβε η Ζαχάροβα να αποκαταστήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες αλλά και το σύνολο των αξιών και σημασιών που εθίγησαν και υπονομεύτηκαν από την τελετή έναρξης, με τα “πρεζάκια” να μεταφέρουν την ολυμπιακή φλόγα και με τους τραβεστί αποστόλους να πλαισιώνουν τον Δάσκαλό τους στον μυστικό δείπνο.

Η Καθολική εκκλησία κατήγγειλε την εισβολή των μειονοτήτων στην τελετή σαν απόδειξη της εχθρότητας των διοργανωτών στην χριστιανική εκκλησία και σε αυτό δεν έχουν άδικο. Οι πρώτοι

θεοκτόνοι υπήρξαν οι πολιτικοί πρόγονοι των συντελεστών της τελετής και τι άλλο θα μπορούσε να περιμένει κανείς από τους απογόνους. Για την Άκρα δεξιά η τελετή έναρξης και λήξης ήταν βούτυρο στο ψωμί της. Σε όλη την Ευρώπη από το Εθνικό μέτωπο ως τον Σαλβίνι και τον Ολλανδό Βιλντερς μέχρι τον γιό του Τραμπ μαζί με όλο το συντηρητικό πλήθος που τους ακολουθεί κατάγγειλαν σαν σατανική τελετή και καλούσαν επισκόπους Πάπες Πατριάρχες σε σταυροφορία ενάντια σε αυτή τη “woke” κουλτούρα όπως την αποκαλούν για να μην χρησιμοποιήσουν άλλες εκφράσεις.

Για τη Ελλάδα δεν χρειάζεται να πούμε κάτι γιατί ήταν προβλεπόμενες οι αντιδράσεις των ντόπιων ακροδεξιών. Η άκρα δεξιά έχει κάθε λόγο να αντιδρά με αγανάκτηση αφού ποτέ δεν έκρυψε ούτε την καταγωγή της ούτε την προοπτική της. Να συντηρήσει το υπάρχον και να εξοντώσει οτιδήποτε αμφισβητεί και σχετικοποιεί την υπάρχουσα δομή κυριαρχίας. Παράλληλα μέσα από τους ρατσισμούς τις ξενοφοβίες τους εθνικισμούς τους εθνοκρατικούς αντικαπιταλισμούς, αντιιμπεριαλισμούς κλπ να ελέγχει ιδεολογικά την γεμάτη οδύνη ψυχή του απλοϊκού ανθρώπου και της μανιασμένης μεσαίας τάξης. Προς το παρόν το πετυχαίνει είναι αλήθεια έχοντας πάρει την ηγεμονία από τα κλασικά αριστερά φαντασιακά τα οποία στην ουσία της ανήκαν. Εκτός όλου του συρφετού που αναφέρουμε υπάρχει ένα μικρό κομμάτι της

Αριστεράς που συνδέεται με αυτό το αντιδραστικό κίνημα με ένα πολιτικό και αξιακό νήμα που έχει τεκμηριωθεί από τα εμβόλια και τους εθνικισμούς μέχρι την στάση τους απέναντι στα ατομικά δικαιώματα και μάλλον δεν υπάρχει επιστροφή. Τώρα μάλιστα που η γλαυξ της ιδεολογίας πέταξε από την Αθήνα και δεν υπάρχουν δύο οπτικές δύο γλώσσες δύο σκεφτικά δύο γωνίες η ταύτιση τείνει να γίνει οργανική. θα μου πείτε πάντα υπήρχε και θα υπάρχει ένα σύνολο ανθρώπων το οποίο δεν μπορεί να παρακολουθήσει τους ρυθμούς κίνησης των κοινωνικών σχέσεων και των τρόπων και αυτοί οι ρυθμοί είναι στις μέρες μας πολύ γρήγοροι οι άτιμοι. Αυτό οκ να το υποστούμε. Όσο ο καπιταλιστικός και ο κρατικός καπιταλισμός ενσωματώνει, αυτοί θα γίνονται περισσότερο συντηρητικοί για να είναι αντισυστημικοί ή κάνοντας την αδυναμία επιλογή ή τελικά βολεύονται με τα υπάρχοντα. Τους πρόλαβε η Άκρα δεξιά στην ηγεμονία διαχείρισης αυτών των υπαρχόντων και ο κίνδυνος της ολικής επαναφοράς είναι ακόμη ζωντανός.

Υπάρχει και μια άλλη πιο ραφιναρισμένη αριστερή αλλά κοινότοπη κριτική προς αυτά τα κοινωνικά υποκείμενα του “δικαιωματισμού” που συνοψίζεται στο “ρεφορμιστικό” της υπόθεσης. Είναι η γνωστή σχέση Μέρους-Όλου στην οποία τα κινήματα αυτά κατατάσσονται ως μερικά χωρίς να οδηγούν σε μια προοπτική συνολικής αλλαγής της κοινωνίας και εννοούν αλλαγή από ένα κράτος υπήκοοι σε ένα άλλο κράτος. Αν και η Αριστερά όλων των εκδοχών δεν έχει ούτε είχε ασχοληθεί ποτέ με τα ατομικά δικαιώματα λόγω του αφηγήματος τους και δικαίως θεωρούν ότι το δικαίωμα στην ύπαρξη ενός ατόμου στην κρατική ή χειρότερα εθνοκρατική κοινωνία δεν είναι τίποτα σπουδαίο. Αυτός είναι ο λόγος που δεν θεωρούν και το Άουσβιτς όριο εποχής και μοναδικό. Σήμερα που επαναπροσδιορίζεται η υπαρξιακή θέση και όχι η πολιτική, του ατόμου – πολίτη υπήκοο στον κυρίαρχο και αίρονται ένα σωρό καταστάσεων εξαίρεσης αντί να γυρίσουμε στην παλινόρθωση του παραδοσιακού και του συντηρητισμού είναι ευκαιρία να αναγνωριστούμε σαν άνθρωποι ευθύς με τη γέννησή μας χωρίς χαρτιά και πολιτογράφηση-ούτε πολίτες ούτε υπήκοοι- επανιδρύοντας την κοινωνία του ανθρώπινου γένους και να

φροντίσουμε την χωρίς κράτος προοπτική της αυτονομίας. Λόγια θα μου πείτε. Ναι αλλά οι Γάλλοι ξεπέρασαν αυτό το Μέρος-Όλον προβάλλοντας την Αντουανέτα να κρατάει το κεφάλι της και την Λουίζ Μισέλ θυμωμένη στις όχθες του Σηκουάνα. Είναι Μερικό αυτό; Ταυτόχρονα άφησαν το citius altius fortius στις πολυεθνικές στους χορηγούς στις διαφημιστικές να διαχειριστούν τους Ολυμπιακούς αγώνες. Να πάλι μια αντίφαση μεταξύ βάσης και εποικοδομήματος! Τι ωραία! Έχουν λοιπόν αναδυθεί νέα υποκείμενα σημασιών με λόγο και γλώσσα ικανά να γίνουν πλειοψηφικά ή και καθολικά. Η αντίσταση η ανατροπή η επανάσταση η μεταρρύθμιση του υπάρχοντος περνάει μέσα από αυτή τη νέα διαδικασία προκειμένου να γίνει μεταγενέστερη. Και για τους επιλήσμονες ήταν ο Δεκέμβρης του 08 που άνοιξε αυτή την προοπτική στη χώρα που ζούμε.

Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα

Ένας χρόνος συμπληρώνεται από το πολύνεκρο ναυάγιο στην Πύλο, ένα ακόμα από τα διαρκή εγκλήματα στη θάλασσα που αφορούν συμφωνίες τής ΕΕ για τις νέες μεταναστευτικές ροές. Εκατόμβες προσφύγων και μεταναστών ως αποτέλεσμα των εγκληματικών πολιτικών που έχει υιοθετήσει και το ελληνικό κράτος, με άγρια καταστολή,κλειστά σύνορα, pushbacks.

Η βάρκα με 700+ ανθρώπους ξεκίνησε από το Τομπρούκ της Λιβύης για την Ιταλία και βούλιαξε κοντά στην Πύλο, αν και το ελληνικό λιμενικό γνώριζε 15 ώρες νωρίτερα για το σαπιοκάραβο – Οι ελληνικές αρχές ειδοποιήθηκαν από το ιταλικό λιμενικό, τη Frontex και το Alarmphone.

Η μετακίνηση στις θάλασσες έχει μετατραπεί από Κοινό Αγαθό σε αποστολή θανάτου απέναντι στη μηδενική ανοχή που προτάσσει ο ηθικός πανικός, όπως αυτός έχει επενδυθεί σχολαστικά απέναντι στον ξένο, στον Άλλο. Το μαζικό έγκλημα της Πύλου είναι εδώ για να μας θυμίζει διαρκώς, λίγο καιρό μετά την κρατική δολοφονία στα Τέμπη, πώς ορίζονται οι ζωές μας από την ισχύ τής κρατικής οντότητας.

Η συντριπτική δύναμη του εθνοκράτοαυς συνεργάζεται αλλά και την ίδια στιγμή κατισχύει του καπιταλισμού, όσο κι αν ο τελευταίος λεηλατεί τις ζωές μας: Για τον καπιταλισμό δεν θα σκότωναν παρά ελάχιστοι, για το εθνοκράτος θα σκότωναν, θα επικροτούσαν ή θα αδιαφορούσαν επιδεικτικά για την θανατοπολιτική του ασύγκριτα περισσότεροι.

Το εθνοκράτος για τους “μέσα” αποτελεί καταφύγιο, αλλά για τους “έξω” μπορεί να γίνει φονική καταιγίδα. Αδιάκοπη. Το έθνος νομιμοποιεί τη θανατοπολιτική, το κράτος την παραλαμβάνει ως εν δυνάμει και την κάνει πράξη.

Επιπλέον, το κράτος για να συγκαλύψει την δολοφονική του στρατηγική απέναντι στους μετανάστες/ριες στοχοποίησε με ψευδές καταθέσεις και χωρίς στοιχεία 9 διασωθέντες ως διακινητές προφυλακίζοντάς τους.

Στις 21/05/2024 μετά από ένα χρόνο εγκλεισμού σε διάφορες φυλακές της χώρας το Τριμελές Εφετείο Αθηνών σε μια κατάμεστη αίθουσα του Κακουργιοδικείου το οποίο κλήθηκε να δικάσει τους «εννιά», με βάση τον μισό ποινικό κώδικα, το ακροατήριο, αλλά και οι εκτός ακροατηρίου, ζήτησαν την αθώωση των κατηγορουμένων.Το δικαστήριο δεν τους αθώωσε, αλλά τους απάλλαξε, δηλώνοντας αναρμοδιότητα.

Σημαντικό είναι να τονίσουμε ότι μία μέρα αργότερα από τη κρατική-καπιταλιστική δολοφονία στις 15/6 χιλιάδες άτομα κατέβηκαν στους δρόμους της μητρόπολης για να φωνάξουν για ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της σύγχρονης ιστορίας . Μία πορεία που χτυπήθηκε άγρια από τους ένστολους δολοφόνους της

ΕΛ.ΑΣ με αποτέλεσμα τραυματισμούς ατόμων και στη σύλληψη 19 συντρόφων/ισσών φορτώνοντας σε όλους και όλες ένα πολύ βαρύ κατηγορητήριο ώστε να τους εξαντλήσουν οικονομικά και να εκφοβίσουν το υπόλοιπο αλληλέγγυο κίνημα που διεκδικούσε να μαθευτεί η αλήθεια. Χρυσοπληρώνουν διακινητές ως υποψήφιοι θανατοποινίτες, δίνουν τάλαντο στις όχθες του Αχέροντα για να ανέβουν στη βάρκα χωρίς να ξέρουν πού και αν θα τους ξεβράσει η θάλασσα.

Γυμνές ζωές, ανάξιες για να βιωθούν, φονεύσιμες, σε καθεστώς εξαίρεσης από την πολιτισμένη Δύση. Από τα κράτη της πολιτισμένης Δύσης. Να μην συνεχίσουμε έτσι απλά τη ζωή μας. Να μην συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα. Νέος Μεσαίωνας, νέα καθήκοντα. Να τα αναλάβουμε. Γιατί είναι στη βάρδιά μας.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση/Συζήτηση : Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη – Ένας χρόνος από το έγκλημα των τεμπών

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ
Στις 28.02.2023 η επιβατική αμαξοστοιχία Αθηνών-Θεσσαλονίκης, με 340 επιβάτες, δεν έφτασε ποτέ στον προορισμό της. Ανεβαίνοντας από το ρεύμα καθόδου, συγκρούστηκε μετωπικά με την εμπορική αμαξοστοιχία στα Τέμπη και με την ταυτόχρονη ανάπτυξη θερμοκρασιών 1300 βαθμών Κελσίου να έχει ως συνέπεια 57 νεκρούς, μερικοί από τους οποίους εξαϋλώθηκαν.
Η HELLENIC TRAIN, ο αγοραστής της ΤΡΑΙΝΟΣΕ, κατέχει το μονοπώλιο σιδηροδρομικής μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατών στη χώρα (προαστιακού και υπεραστικού), χρησιμοποιώντας το

σιδηροδρομικό δίκτυο με τις υποδομές του, που ανήκει στον ΟΣΕ και είναι υπεύθυνος γι΄αυτό. Να υπενθυμίσουμε εδώ ότι η ΤΡΑΙΝΟΣΕ ήταν θυγατρική του ΟΣΕ, η οποία εισήχθη στο ΤΑΙΠΕΔ και πουλήθηκε στην Ιταλική εταιρεία Ferrovie Dello Stato Italiane και έκτοτε λειτουργεί με απολύτως ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια και διασφαλισμένη κερδοφορία, πράγμα βέβαια που ίσχυε και πριν.
Οι 57 νεκροί, στην πλειοψηφία τους νέοι και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι δολοφονήθηκαν με τον πιο ύπουλο και κυνικό τρόπο από μια οργάνωση με δομή που έχει διεύθυνση και ονοματεπώνυμο.
Είναι το Κράτος που ενώ είχε όλη την ευθύνη λειτουργίας του ΟΣΕ επί μια δεκαετία, το απαξίωνε είτε με ελλειπή μέτρα ασφάλειας του δικτύου είτε με ελλειπή εκπαίδευση του προσωπικού είτε με ρουσφετολογικές προσλήψεις προκειμένου να το ξεπουλήσει σε ιδιώτες κερδοσκόπους. Η σύμπραξη Κράτους και ιδιωτικού κεφαλαίου αποδείχθηκε για άλλα μια φορά αιματοβαμμένη.
Είναι αυτή η πολιτική του διαχειριστικού καπιταλιστικού ρεαλισμού με την κυβέρνηση να προσπαθεί να μας πείθει διαρκώς ότι «έτσι έχουν τα πράγματα» και να φροντίζει για ευρείες κοινωνικές συναινέσεις. Από τα Τέμπη και μετά διαγράφει μια καταστροφική τροχιά σε όλα τα επίπεδα, διευρύνοντας το πεδίο για το σύνολο των κατώτερων τάξεων είτε από «ατυχήματα» είτε από «καιρικές» συνθήκες.
Ο τρόπος αλλά και το φαντασιακό της ανάπτυξης που έχει επιβληθεί από το καθεστώς είναι πιθανόν να μην αφήσει τίποτα όρθιο. Η μόνη συστημική απάντηση των συνεπειών της αιματοβαμμένης κερδοσκοπικής ανάπτυξης είναι οι αποζημιώσεις των θυμάτων σε μια προσπάθεια να κλείσει στόματα να επιβάλλει υποταγή και να συνεχίσει απρόσκοπτα τη στρατηγική της λεηλασίας της φύσης. Το πολιτικό σύστημα σε όλες του τις διαστάσεις αδυνατεί, όχι μόνο να διαχειριστεί τη νέα πραγματικότητα, αλλά αδυνατεί να την κατανοήσει. Η Αντίσταση είναι μονόδρομος.

- **ΤΑ ΤΕΜΠΗ ΕΙΝΑΙ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ**
- **ΟΙ «ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ» ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ**
- **ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΝΤΟΥ**
- **ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ**

Εκδήλωση-Συζήτηση:

Βαγγέλης Βλάχος (Αδερφός θύματος)
Αντωνία Λεγάκη (Πολιτική Αγωγή)
Άρης Χατζηγεωργίου (Δημοσιογράφος, εφημερίδα των Συντακτών)
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ ΟΤΣΑΛΑΝ – Rise Up 4 Rojava(pics)

Στις 15/12/2023, 5 Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες που αναγκάστηκαν να ζητήσουν άσυλο στην Ελλάδα ως αποτέλεσμα του εντεινόμενου τουρκικού φασισμού στο Κουρδιστάν, ξεκινήσαν εκ περιτροπής απεργία πείνας στο προαναχωρησιακό Κέντρο Κράτησης Αλλοδαπών Ξάνθης, με την πρόθεση με την κίνηση τους αυτή να καταδικάσουν τη συνεχιζόμενη απομόνωση του Αμπντουλάχ Οτσαλάν.

Μέσω αυτής της δράσης, επέλεξαν να ενώσουν τις φωνές τους με τους συντρόφους/ισσες Κούρδους/ισσες αγωνιστές/τριες σε 104 φυλακές σε όλη την Τουρκία και το Κουρδιστάν που βρίσκονται σε απεργία πείνας από τις 27/11/2023, απαιτώντας τον τερματισμό της απομόνωσης του ηγέτη του κουρδικού λαού Αμπντουλάχ Οτσαλάν, ο οποίος κρατείται στις φυλακές τύπου F του Ιμραλί.

Η απεργία πείνας θα συνεχιστεί μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου 2024.

**

Ο Αμπντουλάχ Οτσαλάν, ηγέτης του Εργατικού Κόμματος του Κουρδιστάν PKK, και του Κουρδικού Κινήματος Ελευθερίας, βρίσκεται εδώ και 25 χρόνια αιχμάλωτος σε πλήρη απομόνωση στο νησί φυλακή του Ιμραλί.

Το 1998, ο Οτσαλάν, παρά τον τεράστιο κίνδυνο που αποτελούσε για τον ίδιο αυτή η επιλογή, αποφάσισε να εγκαταλείψει τη

Συρία οπού διατηρούσε τη βάση του για να ζητήσει πολιτικό άσυλο στην Ευρώπη. Δεν επέλεξε να φυγαδευτεί στα εδάφη του Κουρδιστάν γιατί ήξερε πως οι εχθροί του δεν θα δίσταζαν να αιματοκυλίσουν όλη την περιοχή στην προσπάθεια αναζήτησης του. Παράλληλα θεωρούσε ότι μέσω της διπλωματίας και των διεθνώς αναγνωρισμένων θεσμών θα γινόταν ευρέως γνωστό το ζήτημα της γενοκτονίας του κουρδικού λαού και της αντιαποικιοκρατικής – αντιιμπεριαλιστικής αντίστασης των αντάρτικων δυνάμεων.

Ο Οτσαλάν ήρθε στην Ελλάδα στις 9 Οκτωβρίου του 1998, όμως, το ελληνικό κράτος υπό την κυβέρνηση Σημίτη δεν τον δέχεται και αρχίζει μια περιπλάνηση σε μια σειρά κρατών που του αρνούνται κατηγορηματικά πολιτικό άσυλο και ξαναβρίσκεται στην Ελλάδα όπου εκδιώχνεται. Και πάλι περιπλανιέται σε μια σειρά από κράτη που του αρνούνται την είσοδο. Ξαναγυρίζει στην Ελλάδα και στη συνέχεια πετάει προς την Κένυα αυτήν τη φορά ως άτυπος κρατούμενος, με την συνοδεία πρακτόρων της ΕΥΠ. Εκεί -όντας στην ελληνική πρεσβεία-, η ελληνική κυβέρνηση τον εξαπατά και τον παραδίδει στα χέρια πρακτόρων οι οποίοι τον οδηγούν στην Τουρκία, μετά από συνεργασία των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ, του Ισραήλ, της Τουρκίας και της Ελλάδας. Έκτοτε ο Οτσαλάν βρίσκεται απομονωμένος στο νησί φυλακή Ιμραλί.

Δεν έχει ιδιαίτερη σημασία να μπούμε σε ιστορικές λεπτομέρειες που είναι λιγότερο ή περισσότερο γνωστές ούτε να σταθούμε στα ονόματα που πρωταγωνίστησαν στην υπόθεση της αιχμαλωσίας του Οτσαλάν. Οι πρωταγωνιστές της εποχής εκείνης φρόντισαν ώστε να παραχαράξουν ή να αλλοιώσουν την ιστορία ώστε να εξυπηρετήσουν τις δικές τους σκοπιμότητες και τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, χωρίς να διστάζουν να αμαυρώσουν το προφίλ ενός επαναστάτη που με ανιδιοτέλεια έχει αφιερώσει όλη τη ζωή του στον σκοπό της απελευθέρωσης.

Στην υπόθεση της αιχμαλωσίας του Οτσαλάν γίνετε για άλλη μια φορά εμφανές ότι τα κράτη παρά τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς, πάντα θα συμμαχούνε για την καταστολή των επαναστατικών κινημάτων. Η Ελλάδα και η Τουρκία ενώ δε διστάζουν να προετοιμάζουν συνεχώς τους λαούς τους για έναν πιθανό μεταξύ

τους πόλεμο για τα συμφέροντα των αφεντικών της κάθε χώρας, είναι σύμμαχοι ενάντια στα επαναστατικά κινήματα στο εσωτερικό τους. Το 1993 η Γερμανία απαγόρευσε την ύπαρξη κουρδικών σωματείων με αποτέλεσμα το κλείσιμο όλων των πολιτιστικών κέντρων των Κούρδων και την φυλάκιση και δίωξη πολλών Κούρδων ακτιβιστών. Την απόφαση αυτή ακολούθησαν πολλά από τα πιο ισχυρά ευρωπαϊκά κράτη. Το 1997 οι ΗΠΑ ενέταξαν το PKK στη λίστα με τις τρομοκρατικές οργανώσεις, ενώ αργότερα ακολούθησαν το Ηνωμένο Βασίλειο, ο Καναδάς, η Ιαπωνία, η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία και άλλα.

Ο κουρδικός λαός, είτε στα απελευθερωμένα, από το αντάρτικο, βουνά του Κουρδιστάν, είτε στους μαχαλάδες στις κατεχόμενες από το τουρκικό κράτος πόλεις, είτε στην επαναστατημένη από το 2012 Βόρεια και Ανατολική Συρία γνωστή ως Ροζάβα, δόμησε ένα μοντέλο κοινωνικής οργάνωσης που η έμφυλη, εθνοτική και οικονομική ισότητα και οι πολιτειακές ελευθερίες διασφαλίζονται από την άμεση συμμετοχή της κοινωνικής βάσης, το μοντέλο του Δημοκρατικού Συνομοσπονδισμού.Ο Δημοκρατικός Συνομοσπονδισμός σήμερα ήδη έχει συμπεριλάβει στο επαναστατικό παράδειγμα που εδώ και 10 χρόνια λαμβάνει χώρα στα εδάφη της Βόρειας και της Ανατολικής Συρίας πλήθος άλλων λαών, Αράβων Ασσυρίων, Τουρκμένων, Αλεβιτών, και άλλων, ενώ αποτελεί πρόταση για την επίλυση των ζητημάτων που απασχολούν τη μέση Ανατολή ευρύτερα. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι η εξέγερση στο Ιράν είχε ως κεντρικό σύνθημα το Jin, Jiyan, Azadi (Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία). Ένα σύνθημα βγαλμένο από το κουρδικό κίνημα ελευθερίας που εκφράζει απόλυτα την ιδεολογία της γυναικείας απελευθέρωσης σε όποιο σημείο του πλανήτη και αν αυτή ξεσπά με την πυγμή της αγανακτισμένης αξιοπρέπειας.
Minas
Minas Blns
Για το επαναστατικό αυτό παράδειγμα σημαντικό ρόλο έπαιξε μια πλούσια σειρά από τόμους, που έχουν πλέον μεταφραστεί σε 16 γλώσσες, στις οποίες ο πολιτικός κρατούμενος Α. Οτσαλάν, μέσα απ’ την φυλακή, αναπτύσσει την επαναστατική του θεωρία για την ριζοσπαστική δημοκρατία· τον Δημοκρατικό Συνομοσπονδισμο.

Ο Οτσαλάν, στο 75ο έτος της ηλικίας του είναι έγκλειστος 25 χρόνια σε ένα νησί φυλακή, ως ο μοναδικός κρατούμενος. Η τελευταία επίσκεψη των δικηγόρων του ήταν το 2019 και η τελευταία ολιγόλεπτη συνομιλία με τον αδερφό του ήταν πριν από περίπου 2 χρόνια. Έκτοτε δεν υπάρχει καμία ένδειξη ζωής.

Η ελληνική κυβέρνηση, όπως και όλες οι υπόλοιπες κυβερνήσεις της Ευρώπης που επι δεκαετίες στέκονται αμέτοχες και προσποιούνται ότι δεν βλέπουνε την κοινωνική πολιτιστική γλωσσική αλλά και φυσική εξόντωση του κουρδικού λαού από το κράτος της τουρκίας, είναι συνένοχη στο έγκλημα αυτό. Το ίδιο ισχύει και για όλους τους διεθνείς δεσμούς που υποτίθεται ότι παρακολουθούν και διασφαλίζουν την τήρηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων, η οποίες μηλιά δεν έχουν βγάλει για τα παράνομα χημικά αέρια που χρησιμοποιεί το κουρδικό κράτος εναντίον των Κούρδων ανταρτών, την εισβολή και εισβολή και κατοχή περιοχών της αυτόνομης διοίκησης Βόρειας και Ανατολικής Συρίας, τους καθημερινούς βομβαρδισμούς με drones, τη στοχευμένη καταστροφή υποδομών που είναι αναγκαίες για την επιβίωση των πολιτών, ή την απροσχημάτιστη δολοφονία Κούρδων αγωνιστών σε χώρες της Ευρώπης, αλλά και για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας (CPT) η οποία δεν έχει πράξει τίποτα για την άρση της απολύτως παράνομης απομόνωσης του Οτσαλάν, παρότι η απομόνωση είναι ένα διεθνώς αναγνωρισμένη μορφή βασανιστηρίου.

Από τον Οκτώβριο του 2023 έχει ξεκινήσει να πραγματοποιείται σε ολόκληρο τον κόσμο η καμπάνια Διεθνούς Αλληλεγγύης “Λευτεριά στον Αμπντουλάχ Οτσαλάν”, πρώτη στάση της οποίας ήταν οι συγχρονισμένες Συνεντεύξεις Τύπου σε 46 πόλεις σε ολόκληρο τον κόσμο, τον Οκτώβριο και δεύτερη η “Διεθνής Μέρα Βιβλίων Οτσαλάν 2023” το Δεκέμβριο.

Είναι καιρός να βγάλουμε από τη λήθη την πραγματική ιστορία που δεν είναι άλλη από την ιστορία για την ελευθερία των καταπιεσμένων. Ο Οτσαλάν είναι αιχμάλωτος επειδή είναι ο ιδεολογικός καθοδηγητής ενός κόμματος το οποίο κατάφερε να

εμπνεύσει και να κινητοποιήσει ένα τεράστιο κομμάτι του κουρδικού λαού να αντισταθεί και να πολεμήσει την αποικιοκρατία, τον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό, εδώ και 47 χρόνια.

Ο αγώνας για την απελευθέρωση του πολιτικού κρατούμενου Οτσαλάν είναι μια πράξη αλληλεγγύης προς, τον καταπιεσμένο κουρδικό λαό, το αντάρτικο στα βουνά του Κουρδιστάν, την επανάσταση στη Ροζάβα ΒΑ Συρία.

ΤΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΙΜΡΑΛΙ

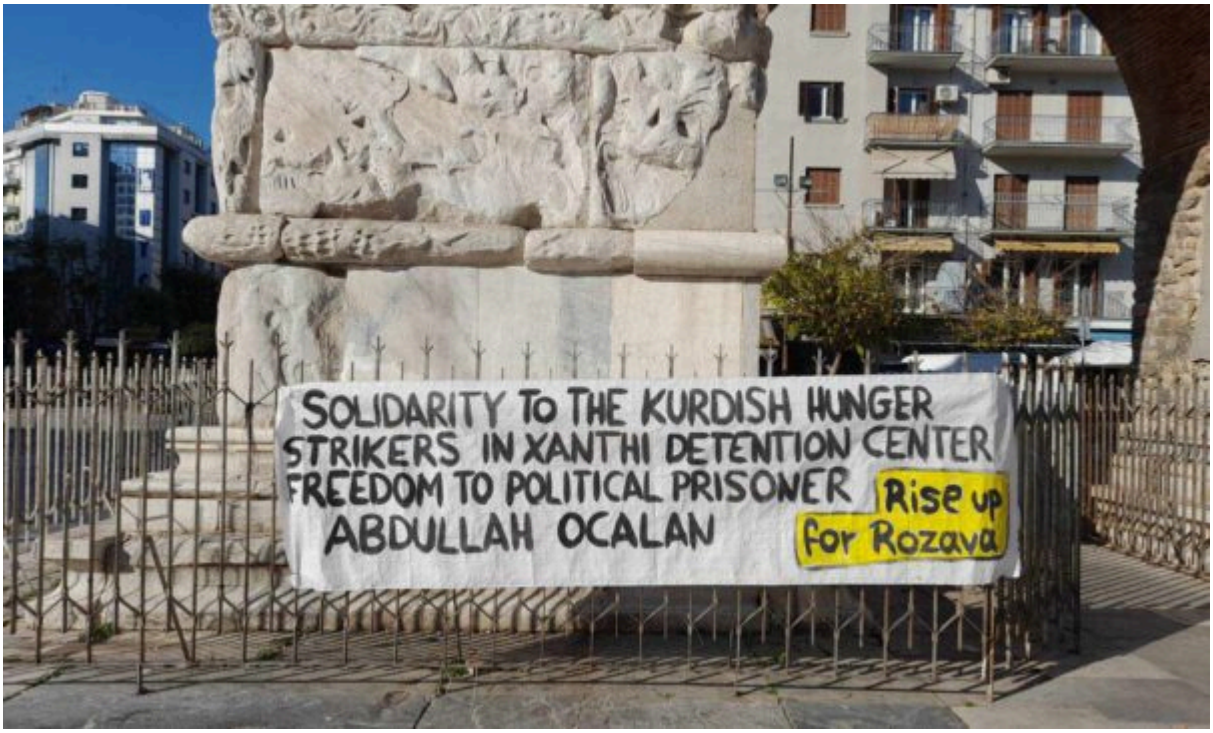
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ ΟΤΣΑΛΑΝ

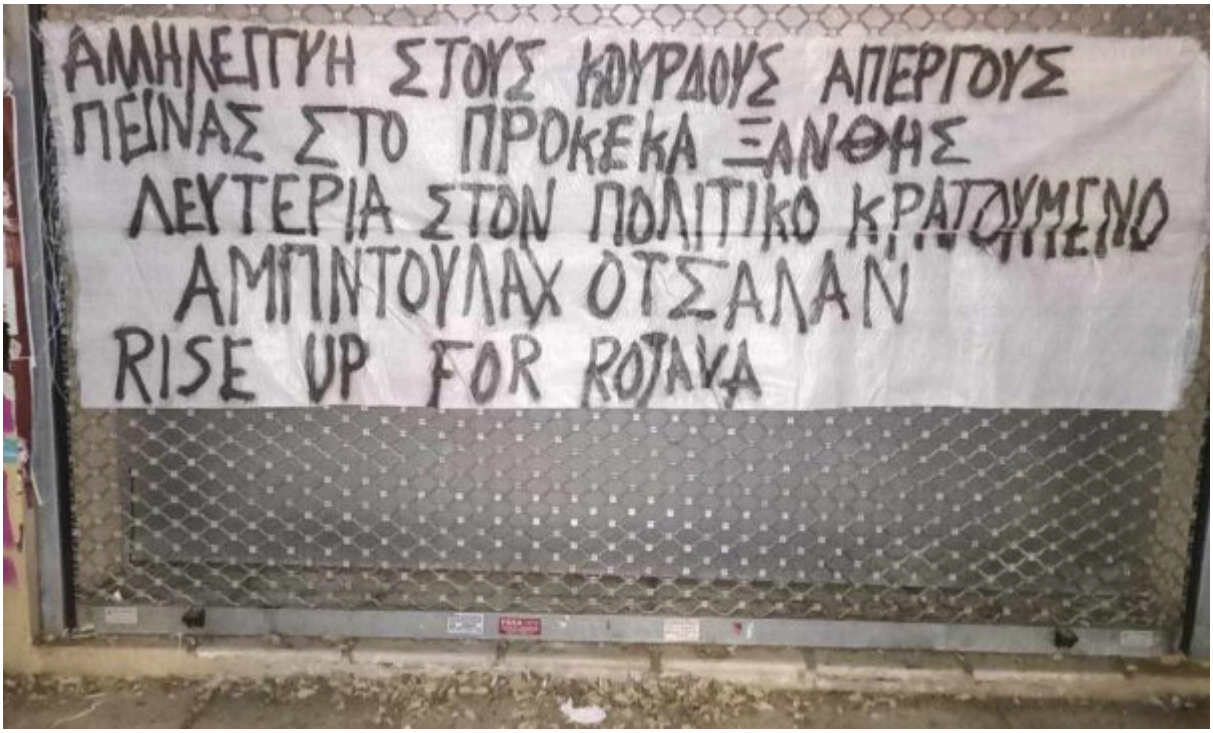
BÎJI BERXWEDANA ZINDANAN | ΖΗΤΩ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΝΑ ΝΙΚΗΣΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ

Rise Up 4 Rojava

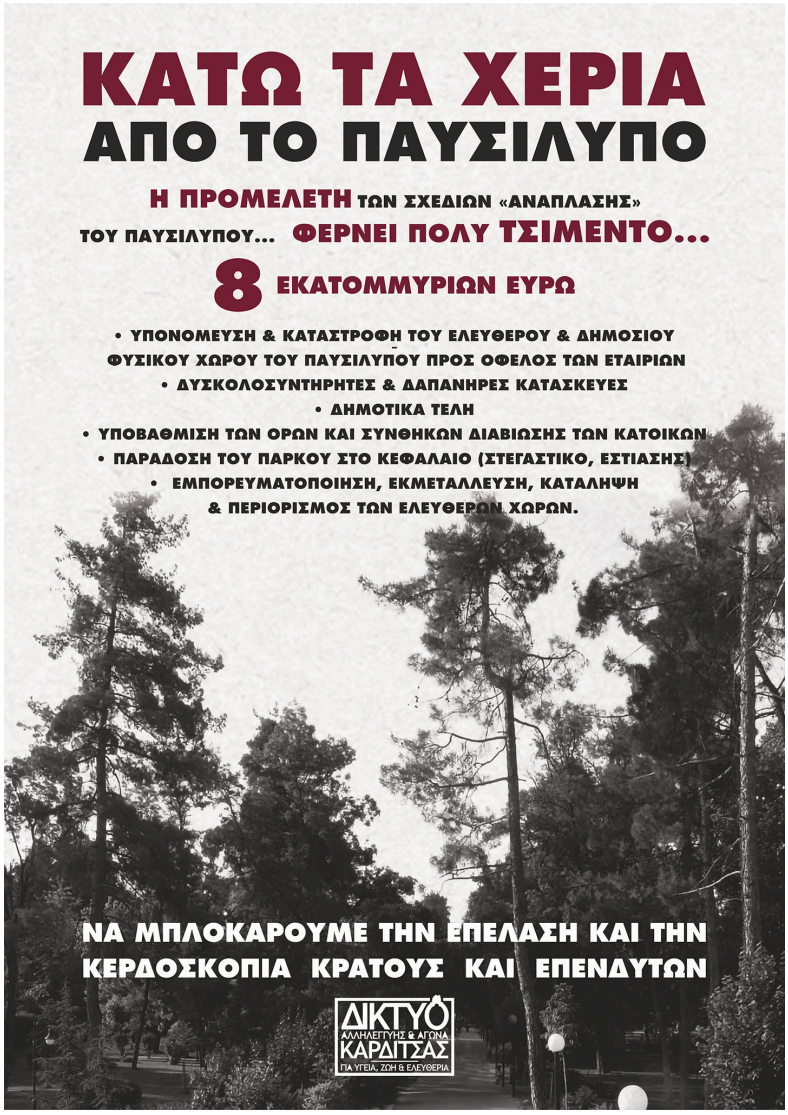

SOLIDARITY TO THE KURDISH HUNGER
STRIKERS IN XANTHI DETENTION CENTER
FREEDOM TO POLITICAL PRISONER
ABDULLAH OCALAN
Rise up
for Rozava

ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΚΟΥΡΔΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ
ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΟ ΠΡΟΚΕΚΑ ΞΑΝΘΗΣ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ
ΑΜΠΝΤΟΥΛΑΧ ΟΤΣΑΛΑΝ
RISE UP FOR ROJAVA

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΠΑΥΣΙΛΥΠΟΥ!

Εδώ και μερικούς μήνες, η Δημοτική Αρχή έχει ανακοινώσει τα σχέδια «ανάπλασης» του Παυσιλύπου, του μεγαλύτερου πάρκου-άλσους της Καρδίτσας και του πιο σημαντικού ιστορικά τοπόσημου της πόλης. Σύμφωνα με ομάδα επιστημόνων που πήρε την πρωτοβουλία να διερευνήσει τα εν λόγω σχέδια και της οποίας οι επισημάνσεις και εκτιμήσεις των επιπτώσεων μας βρίσκουν σύμφωνους, η προμελέτη που δημοσιεύτηκε έγινε σε ανησυχητικά σύντομο διάστημα, χωρίς διαβούλευση, ως οφειλόταν, «για να μη χαθεί η χρηματοδότηση», όπως επικαλείται η Δημοτική Αρχή. Προκύπτουν, επομένως, σοβαρές και ποικίλων διαστάσεων ενστάσεις για την τόσο εκτεταμένη παρέμβαση, η οποία ακυρώνει το Παυσίλυπο που ξέρουμε και κατασκευάζει ένα άλλο αστικό πάρκο στη θέση του, διατηρώντας μόνο το κτήριο του αναψυκτηρίου.

Οι θιγόμενες ανάγκες μας: Το Παυσίλυπο είναι ένας ζωντανός δημόσιος χώρος και καλύπτει πολλαπλές ανάγκες μικρών και μεγάλων. Η επικείμενη «ανάπλαση» δεν πρόκειται να εξυπηρετήσει κάτι περισσότερο, ίσα-ίσα. Με βάση την προμελέτη, ανάμεσα σε όσα σχεδιάζονται, συμπεριλαμβάνεται και η διάσπαση του χώρου της πλατείας από το πάρκο, η οποία θα καταλήξει σε δύο διαδρόμους και θα διαχωρίζεται με σιδερένιες πέργκολες αμφιβόλου αισθητικής, ενώ οι χρήσεις που προτείνονται στα δύο μικρά κτίσματα, με προσθήκες γυάλινων και άλλων κατασκευών υποθάλπουν επέκταση τραπεζοκαθισμάτων στο πάρκο, με αποτέλεσμα να δοθούν κι άλλα τμήματα του Παυσιλύπου σε καταστήματα. Ας σημειωθεί ότι η Δημοτική Αρχή δεν ελέγχει συνειδητά ούτε τη

σημερινή παράνομη επέκταση των τραπεζοκαθισμάτων σε πλατείες και πεζοδρόμους. Σημαντικότατη όμως παράλειψη είναι ότι δεν ασχολήθηκε με τη σύνδεση του πάρκου με την πόλη και το νέο Δημαρχείο. Μια είσοδος στην ανατολική πλευρά, αδύναμη εντελώς, και ένας κύριας κυκλοφορίας δρόμος ανάμεσα δεν αποτελούν σύνδεση. Η διάσχιση του πάρκου από δύση σε ανατολή δεν εξυπηρετεί ζωτικές ανάγκες των πολιτών. Χρειάζονται σοβαρές πολεοδομικές μελέτες για να λειτουργήσει σωστά η πόλη και όχι μεμονωμένες επιλογές, που μόνο νέα προβλήματα θα επιφέρουν. Και μολονότι η Καρδίτσα χρειάζεται περισσότερους ελεύθερους κοινωνικούς χώρους, ενώ ιστορικής αξίας δημόσιοι χώροι πεθαίνουν ασυντήρητοι χρόνια τώρα, αποφασίζεται η παραμόρφωση και η τσιμεντοποίηση του μεγαλύτερου και πιο πολυσύχναστου δημόσιου χώρου-πνεύμονα της πόλης!

Οι αλόγιστες δαπάνες: Παράλληλα, το κόστος των 8 εκατομμυρίων ευρώ ξεπερνά τα όρια, γεγονός που παραπέμπει σε μελέτη σκοπιμότητας… και μάλιστα σε μια περίοδο που τα περίχωρα της πόλης και τα χωριά του κάμπου έχουν καταστραφεί, με σημαντικές επιπτώσεις στην οικονομία ολόκληρου του νομού. Επιπλέον, στον σχεδιασμό εμπεριέχεται και η εισαγωγή υδάτινων στοιχείων στον χώρο του πάρκου, ενώ, όπως αναφέρεται στην τεχνική έκθεση, κάποια έργα θα μείνουν μισά και στην πορεία είναι βέβαιο ότι αυτές οι «ευαίσθητες», δυσκολοσυντήρητες και δαπανηρότατες κατασκευές θα δείχνουν σύντομα βρώμικες, παρατημένες και πολυκαιρισμένες.

Η εμπειρία και στη δική μας και σε άλλες πόλεις δείχνει ότι ειδικά τα σιντριβάνια εγκαταλείπονται πολύ γρήγορα, ενώ ο Δήμος επικαλείται την αδυναμία να προσφέρει τους πόρους για τη συντήρηση ιστορικών δημόσιων κτηρίων και χώρων, ακόμη κι αν έχουμε δυσανάλογα αυξημένα δημοτικά τέλη.

Το επαπειλούμενο φυσικό περιβάλλον: Σε μια εποχή που το πράσινο και τα δέντρα αποκτούν όλο και μεγαλύτερη προτεραιότητα, καθώς πραγματοποιούνται όλο και περισσότερες παρεμβάσεις σε πάρκα στις πόλεις μας ή στα βουνά τα οποία σχεδιάζουν να γεμίσουν με ανεμογεννήτριες – με πρόσχημα πάντα τη βιωσιμότητα και την ανάπτυξη – η προμελέτη φέρνει πολύ τσιμέντο, δάπεδα, ζαρντινιέρες διασκορπισμένες παντού, που αποκόπτουν τη συνέχεια και την ηρεμία που προσφέρει το πράσινο. Το πράσινο, αντί να είναι ελεύθερα απλωμένο στο πάρκο, οριοθετείται περιμετρικά από μεγάλου μήκους τσιμεντένια πεζούλια και μεταλλικά φύλλα μεγάλου κόστους. Οι τεράστιας

έκτασης αποξηλώσεις και εκσκαφές θα επιφέρουν ανεπανόρθωτες βλάβες στο ριζικό σύστημα των δένδρων. Στον χώρο της παιδικής χαράς, η προμελέτη τοποθετεί σιντριβάνια μεγάλης αναλογικά έκτασης, πράγμα που σημαίνει ότι είτε μικραίνει την παιδική χαρά είτε κόβει δέντρα.

Οι αμφισβητούμενες διαδικασίες: Μια ομάδα μηχανικών αλλάζει το μεγαλύτερο πάρκο-άλσος της Καρδίτσας και δεν συμπεριλαμβάνει γεωτεχνική μελέτη και έγγραφη βεβαίωση από τους αρμόδιους επιστήμονες (γεωπόνο, δασολόγο). Η Δασική Υπηρεσία δεν ερωτήθηκε. Η προμελέτη δεν ακολουθεί τις νόμιμες περιβαλλοντικά διαδικασίες.

Η επίθεση στα κοινωνικά δικαιώματα: Τις τελευταίες δεκαετίες, βρίσκονται σε εξέλιξη κρίσιμες αλλαγές στη χρήση, τη λειτουργία και τα χαρακτηριστικά του δημόσιου χώρου. Οι αλλαγές αυτές αποτελούν αντανάκλαση των νέων εργασιακών σχέσεων και των συνεπακόλουθων μορφών οργάνωσης της καπιταλιστικής κοινωνίας. Σήμερα, η αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης υποτάσσεται βαθύτερα και για όλη τη ζωή του εργαζομένου στις ανάγκες του κέρδους. Έτσι, οι δημόσιες υποδομές και οι κοινωνικές υπηρεσίες μετατρέπονται σε πεδίο καπιταλιστικής κερδοφορίας, ενώ η πόλη και οι δημόσιοι χώροι γίνονται αντικείμενα καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Τα τελευταία χρόνια επιχειρείται κλιμάκωση όλης αυτής της διαδικασίας, στην οποία το κεφάλαιο εντάσσει όλη την ανθρώπινη ζωή. Ο δημόσιος χώρος, το νερό, ο αέρας, η θάλασσα γίνονται εμπορεύματα και δεν θεωρείται πλέον αυτονόητο ότι θα διατίθενται ελεύθερα στον λαό. Ιδιαίτερα, μέσα στην περίοδο της κρίσης, είδαμε να προωθείται η άνευ όρων λεηλασία των δημόσιων αγαθών, των κοινωνικών υποδομών, της γης αλλά και των φυσικών στοιχείων που συνδέονται μαζί της, εμπεδώνοντας μία ιστορικής σημασίας μεταλλαγή στο αναπτυξιακό μοντέλο, με κύριο στόχο την ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου και της επιχειρηματικής κερδοφορίας μέσα από τη διασφάλιση νέων επενδύσεων.

Με πρόσχημα την «προσαρμογή» και την «ανθεκτικότητα» απέναντι στην περιβαλλοντική κρίση, προωθείται το «πρασίνισμα» των αστικών περιοχών μέσα από αστικές «αναπλάσεις» ή από την ιδιωτική αξιοποίηση μέχρι τώρα εγκαταλελειμμένων δημόσιων και ελεύθερων χώρων. Μία τέτοια προσέγγιση αγνοεί τις συνεπαγόμενες χωρικές διαφοροποιήσεις και τις κοινωνικές επιπτώσεις, ενώ την ίδια στιγμή δημιουργείται ένα ακόμη πεδίο

όπου η περιβαλλοντική κρίση μετατρέπεται σε επενδυτική και επιχειρηματική ευκαιρία.
Οι δημόσιοι χώροι, τόσο οι τεχνητά διαμορφωμένοι όσο και οι φυσικοί ελεύθεροι, αποτελούν στοιχεία του αστικού χώρου, που είναι ζωτικά για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των κατοίκων στις πόλεις, η οποία ωστόσο θυσιάζεται από πολιτικές επιλογές όλων των αστικών κυβερνήσεων τοπικού και κεντρικού κράτους μέχρι σήμερα. Σε πολύ μεγάλο βαθμό, εδώ και δεκαετίες οι ελεύθεροι χώροι στιγματίζονται κυρίως από εγκατάλειψη, η οποία έρχεται να λειτουργήσει προς όφελος της περίφημης μελλοντικής «αξιοποίησής» τους από επιχειρηματικούς φορείς και ιδιωτικές επενδύσεις, όπως έγινε και με το αναψυκτήριο του Παυσιλύπου. Κατόπιν της «αξιοποίησης», οι περίοικοι εκτοπίζονται εξαιτίας της ακραίας αύξησης των ενοικίων, ενώ εντείνεται η αστυνομοκρατία.
Συνολικά, οι προωθούμενες πολιτικές και παρεμβάσεις διαμορφώνουν μία νέα εικόνα της πόλης που είναι πιο δυσλειτουργική, πιο άνιση και πιο ταξικά πολωμένη.
Η σημασία των ελεύθερων κοινωνικών χώρων: Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι διαχρονικά προσφέρουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο οι πολίτες δρουν, δημιουργούν, χαλαρώνουν, ψυχαγωγούνται, διασκεδάζουν, κοινωνικοποιούνται, έρχονται σε επαφή με το φυσικό στοιχείο και με τους συμπολίτες και αλληλεπιδρούν. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι ανήκουν στην κοινωνία, η προστασία τους από τα σχέδια κράτους-κεφαλαίου αποτελεί υποχρέωση όλων μας και η διατήρησή τους γύρω από τις δικές μας ανάγκες κατοχυρωμένο κοινωνικό μας δικαίωμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε τη σημασία τους ιδιαίτερα κατά την περίοδο της πανδημίας, όπου η αξία και η χρησιμότητά τους αναθεωρήθηκε και επαναπροσδιορίστηκε από μεγάλα τμήματα της λαϊκής πλειοψηφίας, καθώς σημειώθηκε αισθητή αύξηση της χρήσης και της επισκεψιμότητας τόσο των πλατειών, όσο και των ελεύθερων χώρων πρασίνου, οι οποίοι αποτέλεσαν σημεία κοινωνικής συνάντησης και εκτόνωσης μέσα στο αστικό τοπίο.
Η παρέμβαση στον ελεύθερο κοινωνικό χώρο του Παυσιλύπου έχει χαρακτήρα εξωραϊσμού και βασικό στόχο την αναμόρφωσή του στις επιταγές της τουριστικής ανάπτυξης και της προσέλκυσης επενδύσεων. Η πολιτική της προωθεί κατά βάση έργα βιτρίνας που εξυπηρετούν αποκλειστικά εργολάβους και καταχραστές δημοσίου χρήματος, επιφέροντας ένταση της φτώχειας και των κοινωνικών ανισοτήτων. Στον βαθμό που οι σύγχρονοι μετασχηματισμοί της

αστικοποίησης παίζουν κεντρικό ρόλο στην αναπαραγωγή του ίδιου του καπιταλισμού, η διεκδίκηση εναλλακτικών τρόπων με τους οποίους δημιουργούνται και αναδημιουργούνται οι γειτονιές και οι πόλεις μας δεν μπορεί παρά να έχει αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά. Σε αυτό το πλαίσιο, η συλλογική αντίσταση των κατοίκων στα παραπάνω σχέδια επιβάλλεται ως η μόνη αναγκαία απάντηση στην υλοποίηση αυτών των δυστοπικών σχεδιασμών.

– Δίκτυο Αλληλεγγύης και Αγώνα Καρδίτσας – Για υγεία, ζωή και ελευθερία –